

community

The New Apostolic Church around the world

02/2023/LT

Tarnauti Dievui

Leidyklos skiltis
Įveikti tai, kas sena

Pamaldos
Tarnauti ir valdyti su
Kristumi

Bažnyčios mokymas
Moterų ordinavimas: Senasis
ir Naujasis Testamentai

New Apostolic Church
International

■ Leidyklos skiltis

- 3 Įveikti tai, kas sena

■ Pamaldos

- 4 Tarnauti ir valdyti su Kristumi

■ Vaikų kampelis

- 10 Jėzus išgydo dešimt raupsuotųjų
- 12 Svečiuose pas Breno, regionas Vargem Grande Paulista (Brazilija)

■ Doktrina

- 14 Moterų ordinavimas: Senasis ir Naujasis Testamentai

■ Pasaulio naujienos

- 18 Moterų ordinavimas – mokymo apžvalga

■ Apsilankymas Australijoje

- 20 Penki pavojai ir kaip malda padeda

■ Regioninė dalis

- 22 Advento koncertai bendruomenėse
- 22 Tarnybos brolių seminaras
- 23 NAB bendruomenei – 120 metų

Įveikti tai, kas sena

Mieli broliai ir mielos seserys,

krikšto – arba konfirmacijos – metu pasižadėjome atsisakyti senojo Adomo. Mes atvirai išreiškėme savo pasiryžimą, sekti Dievu tikėjime ir paklusnume bei išsižadėti piktojo.

Tai įmanoma tik tada, kai dedame visas pastangas sekti Jėzaus Kristaus pavyzdžiu. Taigi, Kristus tvirtai laikėsi Dievo žodžio ir liko klusnus net tada, kai dykumoje buvo gundomas velnio. Jis iki galo pasitikėjo savo Tėvu ir net kai jo kančia buvo didžiausia ant kryžiaus, jis buvo įsitikinęs: „Mano Tėvas mane myli“.

Trokštame klusniai ir su pasitikėjimu klausytis, ką Kristus mums šiandien sako. Taigi, Viešpats mums liepia pirmiausia siekti Dievo karalystės. Žemiškieji dalykai neturi tapti pernelyg svarbūs, nes kalbama ne apie gyvenimą žemėje, o apie amžinąjį gyvenimą.

Tai taip pat reikalauja asmeninio tobulėjimo. Gavome dovanų iš Dievo ir turėtume jomis pasinaudoti. Iki galo turime dirbti ir kovoti, kad išlaikytume tikėjimą.

Nuotrauka: tarptautinė NAB

Tai yra ne apie tai, kad būti didesniu už savo artimą. Žmonės dažnai nori daugiau nei kiti. Dievo karalystėje tam nėra vietos.

Broli, sese, turėkime širdyje Jėzų Kristų ir tai, ką jis mums šiandien vėl ir vėl turi pasakyti.

Širdingi linkėjimai

Jean-Luc Schneider

Tarnauti ir valdyti su Kristumi

Apreiškimas Jonui 20,6

Palaimintas ir šventas, kas turi dalį pirmajame prisikėlime! Šitiems antroji mirtis neturi galios; jie bus Dievo ir Kristaus kunigai ir viešpataus su juo tūkstantį metų.

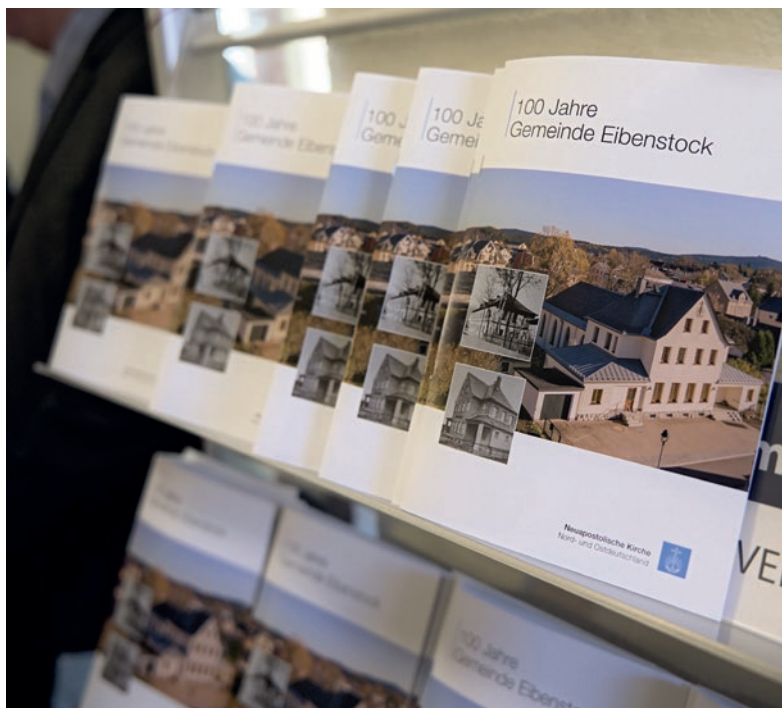
100-mečio proga Eibenstoko (Vokietija) bendruomenė laukė vyriausiojo apaštalo apsilankymo.

Nuotraukos: Michael Monzer

Mieli broliai ir seserys, esame labai dėkingi Dievui, kad galime kartu patirti šią ypatingą šventę. Lygiai prieš šimtą metų čia buvo paskirtas bendruomenės vadovas, ir retenybė, kad šimtmetį bendruomenė gali švęsti tokiame gausiame rate. Esame dėkingi Dievui už visą palaimą, už visus gerus ir gražius dalykus, kuriuos jis per šiuos šimtą metų suteikė bažnyčiai. Šimtas bendruomeninio gyvenimo metų – galite įsivaizduoti, kad buvo pakilimų ir nuosmukių, kad ne visada buvo lengva. Bet gerasis Viešpats buvo ištikimas ir visada buvo su savo žmonėmis. Per šiuos

šimtą metų pirmtakams dažnai nebuvo lengva. Tačiau jie visada rasdavo priežastį nepasiduoti ir eiti toliau.

Mieli broliai ir seserys, noriu perspėti apie pavojų. Kiekviena karta – ir jaučiu, jog ypač mūsų karta – mano, kad niekada nebuvo taip sunku, kaip šiandien. Ir tai netiesa! Kas iš mūsų norėtų grįžti šimtą metų atgal ir gyventi tokiomis aplinkybėmis? Visada reikėjo kovoti, kad išlikti ištikimiems. Visada reikėjo pastangų ir valios išlikti ištikimiems. Bet jei mūsų protėviai sugebėjo išlikti ištikimi, jei nepaisant visų

Iš anksto dėjuodamasi vyriausiojo apaštalo vizitu, bendruomenė tam ruošėsi ilgą laiką.

sunkumų nematė priežasties pasiduoti, kodėl mes šiandien turėtume sakyti: „Taip, bet mes negalime.“ Nėra jokios priežasties pasiduoti! Tiesiog toliau sekime Viešpačiu. Tai, ką jis padarė prieš šimtą metų, jis darys už mus ir ateityje. Jis visada suteiks mums jėgų išlikti ištikimiams iki galo. Nustokime amžinai skųstis ir verkšlenti. Tai nėra sunkiau nei buvo mūsų protėviams. Viešpats yra ištikimas. Jis suteiks mums jėgų, reikalingų išlikti ištikimiams iki galo. Ir visi, kurie to tikrai nori, pasieks tikslą.

Dievas pradėjo įgyvendinti savo planą, jis sukūrė išganymo planą – iškart po nuopuolio. Dėl meilės žmonėms. Žmonės padarė didžiulę kvailystę, puolė į nuodėmę. Ir Dievas iškart pasakė: „Aš imsiuosi veikti, noriu sugrąžinti jus į bendrystę su manimi. Jūs turite būti bendrystėje su manimi ir vieni su kitais.“ Tai mes vadiname atpirkimo planu, išganymo planu. Ir visagalis Dievas tai įvykdys iki galo. Kuo baigsis Dievo išganymo planas? Tobula žmonių bendrystė su Dievu ir vienu su kitais naujojoje kūrinyje. Vėlgi, viskas – kūrinyje, žmogus, santykiai tarp žmonių, žmogaus santykis su Dievu – yra taip, kaip turi būti, taip, kaip Dievas norėjo, kad būtų. Toks yra išganymo plano tikslas. O 2023-iejį yra tiesiog šio išganymo plano

etapas. Kad ir kas nutiktų šiais metais – aš neišsivaizduoju, kas nutiks – bet žinau vieną dalyką: kiekviena 2023 metų diena yra mūsų Dievo išganymo plano dalis. Kad ir kaip būtų, jis užtikrins, jog jo planas galėtų tęstis. Su mumis ar be mūsų, ir tai priklauso nuo mūsų.

*Viešpats yra ištikimas!
Jis suteiks mums jėgų
išlikti ištikimiams.*

Dievas trokšta, kad žmonės galėtų bendrauti su juo ir vieni su kitais. Tam jis jau ėmėsi konkrečių žingsnių. Pirmasis konkretus žingsnis buvo Dievo Sūnaus tapsmas žmogumi. Jėzus Kristus yra pirmasis žmogus, kuris buvo būtent toks, kokio norėjo Dievas. Jis yra pirmasis

žmogus, kuris su prisikėlimo kūnu galėjo įeiti į tobulą bendrystę su Dievu.

O ką darys žmonės, kai bus įvykdytas išganymo planas, kai jie bus naujojoje kūrinyje? Jie tarnaus Dievui amžinai ir kartu su juo valdys, sakoma Apreiškime Jonui. Naujojoje kūrinyje žmonės tarnaus Dievui ir valdys kartu su juo. Kaip jie tarnaus Viešpačiui? Jie šlovins ir garbins jį amžinai. Dėkojimas ir šlovinimas niekada neišsėks, nes tai, ką Dievas duos, bus taip didinga, kad bus pagrindas jį šlovinti, jam dėkoti ir garbinti amžinai.

O kaip jie valdys kartu su juo? Tai neturi nieko bendra su vadovavimu, kokį mes žinome. Tai nėra valdžios panaudojimas. Jie turės dalį Kristaus pergalėje prieš nuodėmę. Kai kalbama apie amžinojo gyvenimo karūną, tai ne karaliaus ar karalienės karūna, o to, kuris nugalėjo piktąjį ir nuodėmę, pergalės karūna. Jie valdys kartu su juo, nes, padedami Kristaus, suvaldė nuodėmę ir gali dalintis Dievo šlove. Tokiu būdu jie tarnaus Viešpačiui visą amžinybę. Tai yra Dievo planas ir toks yra jo veikimo tikslas.

Kitas svarbus šio išganymo plano etapas yra pirmasis prisikėlimas, o vėliau tūkstantmetė karalystė, kurią tradiciškai vadiname taikos karalyste. Kas ten vyks? Viešpats vėl ateis, kad paimtų savo žmones ir įvestų juos į šią bendrystę kaip pirmgimius. Dar ne į naująją kūrinių, bet jau į bendrystę su Dievu ir vieniems su kitais. Ir nuotaka bendruomenė įeis į šią bendrystę kaip pirmgimė – pirmasis žmogus tai padaręs buvo Jėzus Kristus. Tūkstantmetėje

taikos karalystėje jie valdys kartu su Jėzumi kaip Dievo kunigai tūkstantį metų. O kaip jie tarnaus Dievui taikos karalystėje? Jie amžinai šlovins, garbins, šlovins ir liaupsins Dievą. Kai Biblijoje kalbama apie Dievo tarną, tai reiškia, kad jis garbina Visagalį Dievą. Tarnystė pagal Bibliją neturi

nieko bendra su tarnavimu, kaip mes įsivaizduojame. Tarnas garbina Dievą, pasitiki Dievu, jį šlovina ir liaupsina. Izraelio tauta buvo Dievo tarnai, nes turėjo garbinti tikrąjį Dievą, jį šlovinti bei

liaupsinti. Taigi: tarnystė tūkstantmetėje taikos karalystėje visų pirma yra garbinimo ir šlovinimo tarnystė. Be to, Dievo ir Kristaus kunigai tarnaus Dievui skelbdami Evangeliją, kad visi žmonės galėtų rasti kelią pas Dievą ir juo eiti.

Čia taip pat sakoma, kad jie valdys kartu su Jėzumi. Kaip jie turėtų valdyti? Nesijaudinkite, tai neturi nieko bendra su šalies ar pasaulio valdžia. Jėzus labai aiškiai pasakė: „Mano karalystė ne iš šio pasaulio. Už tai atsakingi žmonės. Kaip jie tai daro šioje žemėje, kaip organizuoja visuomenę –

Pamaldos yra galimybė tarnauti Dievui.

tai jų reikalas.“ Jėzus neateis ir nesakys: „Aš sukursiu tvarką.“ Tai ir toliau bus žmonių užduotis. Jie nevaldys dėl to, kad yra daug geresni už kitus. Jie turės šį pergalės vainiką, nes padedami Jėzaus Kristaus įveikė nuodėmę. Jie turės tą patį prisikėlimo kūną kaip ir Jėzus Kristus, jie dalinsis Dievo šlove. Jie taip pat turės Jėzaus Kristaus autoritetą, nes jis juos siuntė. Kaip Jėzaus Kristaus pasiųstieji, jie turės jėgą ir galią šiam pavedimui. Tai reiškia, kad niekas negalės sutrukdyti jiems atlikti jų pavedimo.

Tai yra Dievo išganymo planas. Jis ir toliau tam ruošis 2023 metais. Kiekvienas norintis gali jame dalyvauti. Bet mes turime tam pasiruošti. Štai kodėl turime 2023 metų šūkį: mes trokštame tarnauti ir valdyti su Kristumi. Tai turime išmokti šiandien. Tegul tai bus mūsų programa, iš tiesų kiekviena ateinančių metų diena, kad mes visada būtume motyvuoti ir susikaupę: trokštu tarnauti ir valdyti su Kristumi.

Pirmoji tarnystė yra pamaldos. Jau Senajame Testamente tarnystė Dievui buvo Dievo garbinimas, jo šlovinimas ir liaupsinimas. Naujojoje kūrinyje tarnystė yra grynas garbinimas, šlovinimas. Pirmoji tarnystė, kurią tikintysis

turi atlikti Dievui, yra pamaldos. Tai reiškia, kad jis palieka savo kasdienybę, savo jaukumą, palieka viską ir eina pas Dievą jo garbinti. Tokia yra pamaldų prasmė. Dievui skiriama garbė ir šlovė, kurios jis nusipelno. Mūsų pašaukimas yra tarnauti ir garbinti Dievą amžinai, šlovininti ir liaupsinti jį amžinai. Pamaldos yra galimybė to išmokti šiandien. Atėję į pamaldas garbiname Dievą, šloviname ir liaupsiname jį. Kai švenčiame kartu Šventąją Vakarienę, dėkojame už Jėzaus Kristaus auką.

Mes tarnaujame Viešpačiui aukodami, kaip žydai tai darė Senajame Testamente. Kalbama apie dvasines aukas. Atėję į pamaldas atleidžiame artimajam ir taip susilaikome nuo

keršto, nuo atpildo, nuo kaltinimų. Tai Dievui maloni auka. Kodėl mes tai darome? Nes trokštame bendrystės su Dievu, o tai yra nesuderinama. Dievas nėra Dievas, kuris kaltina žmogų. Tai nedera su Dievu, kurį mums apreiškė Jėzus Kristus.

Mes ateiname į bažnyčią išgirsti Dievo valią. Nes norėdami patekti į naująją kūriniją, turime visiškai atitikti Dievo valią. Turime atsisakyti visko, kas nedera su Dievo valia. O atėję į pamaldas girdime Dievo valią ir pastebime: „Ach taip, tai nedera su Dievo valia, Dievas su tuo nesutinka, aš turiu atsisakyti šios nuomonės, turiu atsisakyti šio charakterio bruožo.“ Tokiu būdu mes tarnaujame Viešpačiui pamaldose.

Mes taip pat tarnaujame Viešpačiui, tarnaudami savo artimajam. Jėzus Kristus pasakė: „Kas nori man tarnauti, turi daryti gera savo artimajam.“ Jis pats tai parodė, nuplovęs kitiems kojas. Jėzus atėjo ne tam, kad jam būtų patarnauta, o atėjo pats tarnauti. Tarnystė Dievui taip pat yra tarnavimas artimajam. Trokštame ir mes taip elgtis. Pastaruoju metu pastebėjau, kad tikėjimo broliai ir seserys sako, jog eina į bažnyčią, nes nori kažką gauti. Aš suprantu, bet ar tai ne egoistiška? Į pamaldas ateinu tik tada, kai ko nors reikia arba kai galiu kažką gauti. O kaip su tarnavimu? Tai nyksta. Bet aš ateinu į bažnyčią, kad pasimelsčiau su broliu. Ateinu į pamaldas parodyti sesei: „Aš tavo pusėje, dabar pasimelskime kartu.“ Taip pat ateinu į pamaldas ir padedu jas formuoti, kad mano brolis, mano sesuo jas patirtų, nes

to negali padaryti vienas. Turi būti bendruomenė, kad galėtum patirti pamaldas. Net jei nieko neišgirdau, kas man tiktų, vis tiek prisidėjau prie to, kad mano kaimynas patirtų pamaldas. Tai taip pat yra tarnystės Dievui dalis. Tarnauju savo artimajam, skelbdamas Evangeliją žodžiais ir darbais. Tai yra Dievo tarnystė: padedame savo artimajam, guodžiame jį, stipriname jį ir dirbame kartu. Taip mes tarnaujame Dievui. Ir mes tarnaujame su Kristumi, nes puikiai žinome, kad ir ką darytume, Jėzus Kristus padarė didžiąją dalį to.

Nuodėmė yra priešais tave, bet tu ją valdai. Tai yra valdymas! Mes turime valdyti nuodėmę. Žinoma, esame pavaldūs pagundai. Tačiau Katekizme sakoma: žmogus nepatiria pagundų be savo valios. Kartais susidaro išpūdis, kad mes kitaip negalime. Mus neša žmonių srautas. Ne, mes nesame priversti daryti viską, kas mums siūloma, daryti viską, ką daro kiti. Galime pasakyti ne. Nuodėmė yra prie tavo durų, bet tu ją valdai. Su Kristaus pagalba gali pasakyti „ne“ nuodėmei. Gali pasakyti: „Ne, aš to nedarysiu, nesvarbu, kokios pasekmės man kiltų, tai nuodėmė, tai prieštarauja Dievo valiai.“ Valdykime savo gyvenimus ir kontroliuokime savo gyvenimą bei save. Taip, yra daug žmonių, kurie sako, jog šiandien žmonės tėra marionetės, kažkas traukia už virvelių ir iš tikrųjų su jais gali daryti ką nori. Bet ne su manimi. Velnias negali daryti su manimi ką nori. Su Kristaus pagalba galiu valdyti savo gyvenimą ir savo prigimtį.

Šventoji Vakarienė mirusiesiems buvo jaudinanti

Mieli broliai ir seserys, mūsų tikslas yra tobula bendrystė su Dievu. Jei norime, galime pasiekti šį tikslą. Valdykime savo gyvenimą ir patys spęskime, kokia turėtų būti mūsų ateitis. Mūsų ateitis nėra niūri aklavietė, tai šlovinga ateitis: bendrystė su Dievu, išganymo plano užbaigimas. Nesvarbu, kas vyksta pasaulyje. Nesvarbu, kokia daugumos nuomonė. Kad ir kaip elgtųsi mano aplinkiniai. Tai neturėtų daryti įtakos mano santykiams su Dievu. Vyriausiasis apaštalas Leber dažnai sakydavo: „Elkimės suverenai.“ Nesvarbu, kaip man sekasi, ar esu sergantis, ar sveikas, mano liga neturi nulemti mano santykio su Dievu. Nesvarbu, turiu pinigų ar ne. Mano banko sąskaita nediktuoja mano santykių su Dievu. Aš apsisprendžiau: trokštu bendrystės su Dievu. Linkiu, kad kiekvienas Dievo vaikas visa tai matytų taip: man svarbiausia yra bendrystė su Jėzumi Kristumi, niekas tam nesutrukdytų. Tokiu būdu norime valdyti. Tai gali atrodyti neįgyvendinama. Taip, valdyti su Kristumi visiškai įmanoma! Nes Jėzus Kristus suteikia mums jėgų tai padaryti. Jis vėl ir vėl parodo mums savo meilę, kuri skatina mus bendrystei su juo. Jo meilė tokia didelė. Jis visada suteikia mums malonę. O jei nepasiseka, jis suteikia galimybę pradėti iš naujo, jūs galite pradėti iš naujo. Per Šventąją Dvasią jis suteikia mums išminties atpažinti dvasias. Kristaus padedami, jau šiandien galime valdyti, išsaugokime tai savo širdyje. Galime valdyti nuodėmę ir valdyti savo gyvenimą, savo asmenį bei ateitį. Tarnaukime

Dievui su Kristumi ir jau šiandien valdykime savo gyvenimą su Kristumi. Tada, kai Viešpats ateis, jis galės įvesti mus į savo karalystę. Kai tuomet mums bus leista kartu su juo tarnauti, šlovinti, garbinti, liaupsinti Dievą ir valdyti kartu su juo, tada galėsime pasakyti: „Jėzaus Kristaus pagalbos ir jo aukos dėka tapome nugalėtojais prieš nuodėmę. Mes įveikėme nuodėmę.“

ESMINĖS MINTYS

- Dievas mus išsirinko, kad tarnautume Kristui ir kartu su juo valdytume.
- Mes tarnausime naujojoje kūrinyje garbindami Dievą.
- Taikos karalystėje tarnausime Kristui ir kartu su juo valdysime.
- Šiandien mes tarnaujame Kristui lankydami pamaldas ir vykdydami jo valią.
- Kristus padeda mums kontroliuoti savo gyvenimą.

JĖZUS IŠGYDO DEŠIMT RAUPSUOTŲJŲ

Jėzus išgydo daug žmonių. Tai, kad jie yra išgydyti, yra jo galios ženklas. Žmonės bus išgelbėti, kai ateis Dievo karalystė.

Keliaujant į Jeruzalę Jėzui tenka eiti tarp Samarijos ir Galilėjos. Įeinant į vieną kaimą, jį pasitinka dešimt sergančių vyrų. Jie serga raupsais ir todėl lieka stovėti tolėliau.

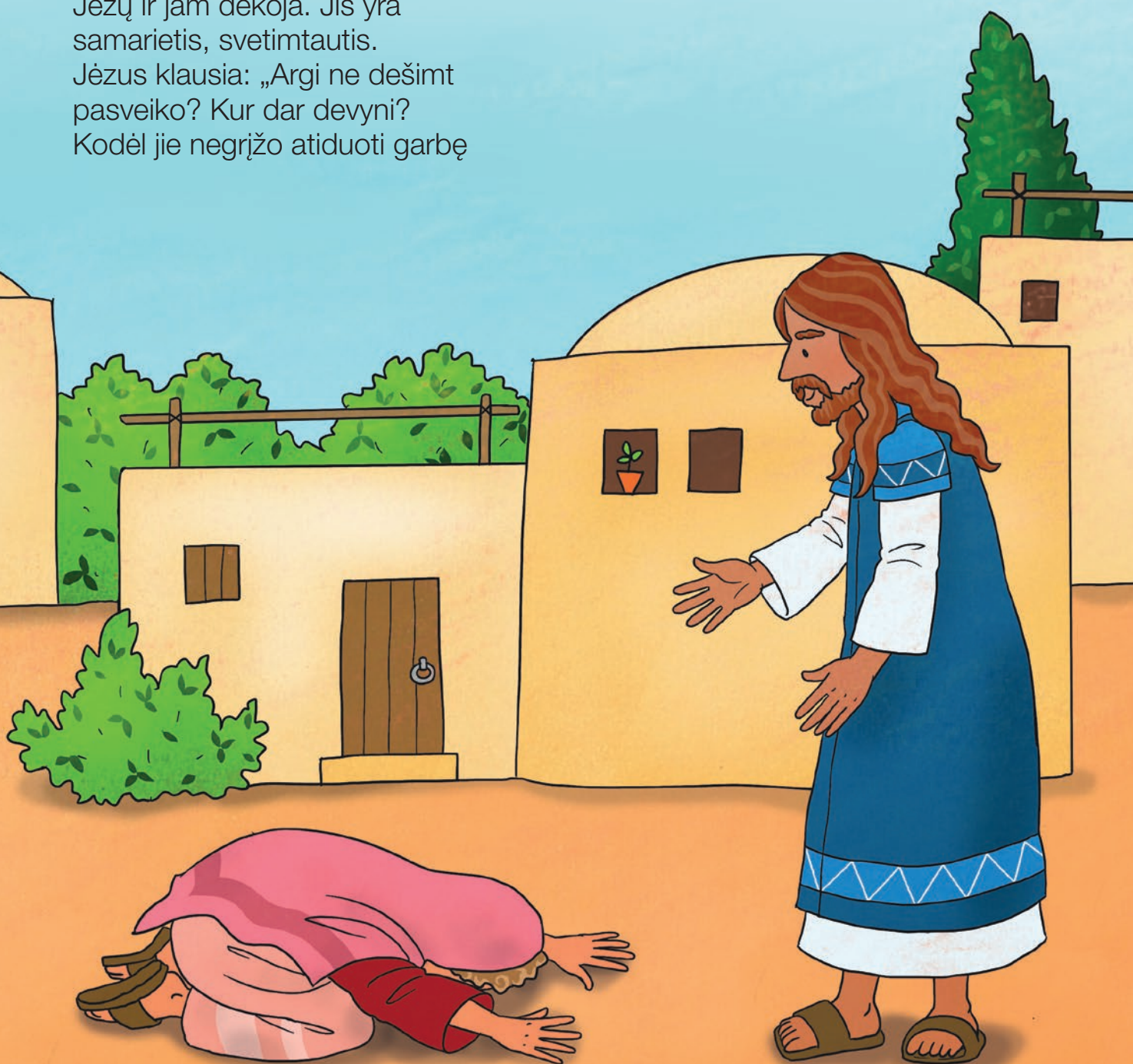
Vyrai šaukia: „Jėzau, Mokytojaus, pasigailėk mūsų!“

Jėzus jiems sako: „Eikite ir pasirodykite kunigams!“

Jie taip ir padaro, ir tampa švariais. Supratęs, kad išgijo, vienas iš vyrų grįžta. Jis šlovina Dievą garsiu balsu, parpuola prieš Jėzų ir jam dėkoja. Jis yra samarietis, svetimtautis. Jėzus klausia: „Argi ne dešimt pasveiko? Kur dar devyni? Kodėl jie negrįžo atiduoti garbę

Dievui? Ar šis svetimtautis vienintelis dėkoja Dievui?“ Jėzus taria samariečiui: „Kelkis ir eik! Tavo tikėjimas išgelbėjo tave.“

SVEČIUOSE PAS BRENO, REGIONAS VARGEM GRANDE PAULISTA

Olá, aš esu Breno. „Olá“ yra portugališkas žodis ir reiškia „Sveiki“. Brazilija yra vienintelė šalis Pietų Amerikoje, kurioje kalbama portugalų kalba. Tiesą sakant, tai buvo Portugalijos kolonija daugiau nei 300 metų.

Aš gimiau San Paule prieš aštuonerius metus. Miestą 1554 metais įkūrė krikščionių misionieriai iš Portugalijos; jie pavadino jį apaštalo Pauliaus vardu. Šiandien čia gyvena daugiau nei vienuolika milijonų žmonių, San Paulas yra didžiausias Brazilijos miestas.

Kai buvau kūdikis, mano šeima veždavosi mane į pamaldas San Bernardo do Kampas bendruomenėje. Po kelerių metų persikėlėme į Santo André ir ten lankėmės vietinėje bendruomenėje.

Tuo tarpu mes vėl persikraustėme ir gyvename Vargem Grande Paulistoje. Tai taip pat netoli San Paulo. Ten vis dar nėra Naujosios apaštalų bažnyčios bendruomenės. Todėl kas antrą savaitę vykstame į Santo André ir ten dalyvaujame pamaldose. Jei negalime nuvykti, pamaldas žiūrime per televizorių. Nuotoliniu būdu prisijungiame ir trečiadieniais. Transliacijos mums labai padėjo Koronos pandemijos metu.

Mano seseriai Giulijai šešeri. Kaip ir aš, ji lanko

sekmadieninę mokyklą. Pamokos įvairios, mokomės žaisdami, kas mums labai patinka. Sekmadieninės mokyklos mokytoja vardu Selma. Ji miela ir mes ją labai mylime. Mums labai patinka ir kiti bendruomenės nariai.

Prieš persikraustymą nerimavau: kaip bus naujoje mokykloje? Bet buvau šiltai priimtas ir greitai susiradau naujų draugų. Mano geriausio draugo vardas João. Aš dabar trečioje klasėje. Štai darau namų darbus.

Mokykloje mokausi šachmatų ir muzikos, šiuo metu mokausi groti fleita. Namuose šiek tiek groju senu mamos sintezatoriumi. Paprastos giesmės sekasi jau gana gerai.

Žaidžiu futbolą sporto mokykloje. Man patinka eiti į treniruotę. Futbolas yra populiariausia sporto

šaka Brazilijoje, o mūsų nacionalinė komanda laikoma viena geriausių pasaulyje. Ji jau laimėjo penkis pasaulio čempionatus! Užaugęs noriu tapti profesionaliu futbolininku.

Turiu mažą kalytę Tininha, kuria gerai rūpinuosi. Namuose padedu ir kitaip: pasikloju lovą, padengiu stalą ir nurenku indus, spaudžiu apelsinų sultis ir net kepu blynus. Kartais su tėvais žiūrime filmus ir valgome spragėsius. Mmmm, skanu!

Nuotraukos: jorisvo - stock.adobe.com

Moterų ordinavimas: Senasis ir Naujasis Testamentai

Biblijoje užrašyti tekstai rodo, kad vyras ir moteris yra sukurti vienodai pagal Dievo paveikslą. Kokias teologines išvadas iš to daro bažnyčia? O kaip buvo ankstyvojoje krikščionybėje – antroji mokomojo teksto dalis „Moterų ordinavimo“ tema.

Remiantis Biblijos liudijimu (žr. community 1/2023), vyras ir moteris, moteris ir vyras yra sukurti pagal Dievo paveikslą. Kai Katekizme sakoma, kad vyrai ir moterys yra „skirtingi“, tai reiškia skirtingą jų biologinę sandarą, skirtingas lytis, o ne nelygybę, liečiančią asmenį.

„Būti žmogumi tam tikros lyties pavidale reiškia būti subjektu ir individu, turinčiu intelektualinių gebėjimų ir gabumų, turinčiu laisvę ir kalbą, gebančiu veikti, turinčiu savo istoriją, gebančiu gyventi santykiuose ir mokančiu mylėti.“ Vyras ir moteris yra vienodai orūs, nors ir biologiškai skirtingi partneriai.

Dievas apreiškia žmogų kaip „Dievo paveikslą“

Kalbėjimas apie žmogų kaip apie „Dievo paveikslą“ jokių būdu neturėtų išlyginti begalinio kokybinio skirtumo tarp Dievo ir žmogaus. Katekizme aiškiai kalbama apie tai, kad neįmanoma atskleisti Dievo prigimties iš žmogaus perspektyvos: „Tai, kad žmogus buvo sukurtas pagal Dievo paveikslą, nereiškia, kad Dievo prigimtį galima atskleisti iš žmogaus asmens – tai įmanoma tik iš Jėzaus Kristaus“ (NAB Katekizmas 3.3.2).

Jei kalbama apie žmogų kaip apie Dievo paveikslą, tai įmanoma atskleisti tik remiantis Dievu. Žmogų kaip Dievo paveikslą galima atpažinti ir suprasti tik remiantis Dievu, kuris apsireiškia ir kalba. Dievo apsireiškimas yra būtina sąlyga norint tinkamai suprasti žmogų, jo kūrybą, prigimtį ir užduotį pasaulyje.

Vyro ir moters užduotis ta pati

Katekizme aiškiai nurodoma, kad vyras ir moteris gavo tą pačią užduotį „valdyti“ žemę, būtent ją formuoti ir saugoti“ (NAB Katekizmas 3.3.2). Vyro ir moters „valdymas“ niekuo iš esmės nesiskiria, todėl kiekvienas iš jų neturi savo „valdymo sričių“, kurios yra tik jų, kaip siūlo tradicinis lyčių vaidmenų supratimas. Nėra taip, kad Dievas nusprendė, jog vyro veikimo ir formavimo sfera yra platus pasaulis, o moters – mažas namų, profesijos ir šeimos pasaulis.

Abiem lytims, kaip Dievo paveikslui, gali būti patikėta visa žemiškoji kūrinija, net jei tai nerealizuojama dėl kultūrinių ar religinių tradicijų. Ją išsaugoti ir formuoti jie gali tik kartu. Todėl kiekvienas individas atskirai negali vykdyti Dievo užduoties, tai gali būti sėkminga tik esant bendrystei ir solidarumui.

Išsaugojimas ir formavimas pirmiausia konkrečiai pasireiškia lyčių sambūvyje arba vaikų auklėjime. Vedybinį ir šeimos gyvenimą vienodai formuoja bei palaiko vyrai

ir moterys. Be to, dėl žemiškosios kūrinijos išsaugojimo ir formavimo užduoties vyrai ir moterys turi prisiimti atsakomybę vienodomis sąlygomis.

Atsakymas suvokti socialinę tikrovę, atsakymas ją analizuoti ir joje dalyvauti taip pat prieštarauja visiems žmonėms duotam įsakymui mylėti artimą. Galiausiai tiek vyrai, tiek moterys raginami suvokti savo atsakomybę už kūrinijos, kurios dalis yra gyvūnai bei augalai, priežiūrą ir atitinkamai elgtis.

IŠVADA: Naujoji apaštalų bažnyčia moko, kad moterys ir vyrai yra sukurti pagal „Dievo paveikslą“ ir yra tos pačios prigimties bei orumo. Abu yra pašaukti „valdyti“ kartu: jie turi saugoti ir formuoti kūriniją. Todėl panašumas į Dievą yra kūrinijos tvarkos elementas, nes per tai vyksta neišvengiamas žmogaus orientavimasis į Dievą. Žemiškosios kūrinijos išsaugojimo ir formavimo užduotis taip pat apima moterų ir vyrų vienodą atsakomybę.

Moteris Naujajame Testamente

Žmogaus panašumas į Dievą yra vyro ir moters tapatybės pagrindas. Ši išvada yra pagrindas tam, kad abiem vienodai gali būti patikėtos pareigos ir tarnystė bažnyčioje bei atitinkamai vietinėje bendruomenėje. Žvelgiant į Naujojo Testamento liudijimus, aiškumo neatsiranda. Moterų vaidmuo bendruomenėje pirmajame amžiuje, t. y. Naujojo Testamento laikais, yra skirtingas.

Moterys Evangelijose

Sinoptinėse Evangelijose (Morkaus, Mato, Luko), taip pat Evangelijoje pagal Joną rašoma, kad Jėzus kalbėjo su moterimis, jas mokė (Lk 10, 38-42), gydė ir rūpinosi jų poreikiais. Pasak Lk 8, 1-3, artimoje Jėzaus aplinkoje yra ne tik vyrai, bet ir „kai kurios“ moterys. Jėzus keletą jų išgydė, „daugelis kitų“, t. y. tų, kurios jo pamokslavimu buvo įsitikinę Dievo karalystės artumu, prisijungė prie mokinių bendruomenės ir rėmė juos „asmeniniais daiktais“.

Jono 4, 5-42 netgi rašoma, kad samarietė, su kuria Jėzus kalbėjosi, išpažino tikinti Jėzų kaip Mesiją ne tik Jėzui, bet ir jos mieste gyvenusiems samariečiams. Aiškiai pabrėžiama, kad daugelis samariečių tikėjo Jėzumi dėl šios moters pamokslavimo (Jono 4, 39).

Nemažai moterų, priklausančių mokinių bendruomenei, buvo kartu Jėzaus nukryžiuavimo metu (Mt 27, 55.56; Mk 15, 40.41; Lk 23, 49). Evangelijoje pagal Joną moterys stebi

nukryžiuojimą ir mirtį ne iš toli, o stovi arti Nukryžiuotojo (Jn 19, 25-27).

Moterys taip pat yra Jėzaus prisikėlimo liudininkės ir pasakoja apie tai mokiniams. Pasakojimuose apie prisikėlimą moterims pavedama esminė užduotis – skelbti krikščioniškąją Kerigmą (tikėjimo pagrindų skelbimas) apie Jėzaus prisikėlimą. Žinia apie Jėzaus prisikėlimą yra būtina sąlyga, kad bažnyčia galėtų skelbti Evangeliją.

Pauliaus laiškų liudijimas

Į akis krenta tai, kad laiško romiečiams (Rom 16) pabaigoje vyrai ir moterys minimi ir sveikinami vienodai. Pirmiausia paminėta „sesuo Febė“, kuri „yra Kenchrėjos bažnyčios diakonė“ (Rom 16, 1). Febė tarnauja bendruomenėje ir taip pat yra svarbus asmuo, padėjęs apaštalui bei bendruomenei.

Rom 16, 3 Paulius prašo romiečių bendruomenės pasveikinti du jo bendradarbius, Priską ir Akvilą, tikriausiai sutuoktinių porą. Paulius juos abu giria už tai, kad jie „guldė galvas, gelbėdami mano gyvybę“ (Rom 16, 4). Jų namuose rinkdavosi bendruomenė (Rom 16, 5). Abu minimi ir 1 Kor 16, 19, šį kartą sveikinimus nuo jų ir jų namų bendruomenės perduoda Paulius.

Rom 16, 7 taip pat sveikinami vyras ir moteris – tikriausiai vėl sutuoktinių pora: „Sveikinkite Androniką ir Juniją, mano tautiečius, kalėjusius su manimi; jie didžiai gerbiami apaštalų draugėje ir pirmiau už mane prisidėjo prie Kristaus.“ Ši vieta pastaruoju metu sulaukia daug dėmesio, pirmiausia dėl to, kad kai kurie egzegetai (aiškintojai) mano, jog Junija yra moteris, vadinama apaštalu.

Minėti pavyzdžiai aiškiai parodo, kad moterys vaidino svarbų vaidmenį krikščionių bendruomenėse, su kuriomis Paulius bendravo: jos vykdė bendruomenės vadovo funkcijas ir aktyviai dalyvavo skelbiant Evangeliją pagonims.

Pranašiška kalba

Pirmajame laiške korintiečiams yra teiginių apie teisingą vyrų ir moterų elgesį pamaldose, pagal kuriuos vyrai ir moterys pamaldose aktyviai veikia: meldžiasi ir kalba pranašiška. Pranašiškas kalbėjimas vaidina esminį vaidmenį Pauliaus argumente prieš grynai ekstazišką, nesuprantamą ir vertimo reikalaujantį kalbėjimą: „Kas pranašauja, tas sako žmonėms pamokymus, paskatinimo bei paguodos žodžius. (...) kas pranašauja – ugdo Bažnyčią“ (1 Kor 14, 3.4b). „Pranašiška kalba“ turi panašią užduotį kaip ir pamokslas – suprantamai perteikti Evangeliją.

Savo komentare apie 1 Korintiečiams Wolfgangas Schrage pastebi: „Kadangi pagal 12.1 ir toliau einančius sakinius bendruomenėje pirmiausia kalbama apie dvasines dovanas, kurios kiekvienam krikščioniui be atodairos suteikiamos (...), [kalbama] ne apie tarnystes, kurias reikia skirti ar atmesti, ar apie jų pasiskirstymą pagal lytį, ar [kiek] yra nutolusios specifinės vyro ir moters funkcijos. Niekur anksčiau nėra net užuominos, kad tam tikri gabumai ir kriterijai priklauso tik vyrams.“

Moterų veiklos atmetimas

Pirmojo amžiaus pabaigoje parašytų pastoralinių laiškų tikslas – išsaugoti ir aktualizuoti Pauliaus palikimą. Šis aktualizavimas dažnai lemia reikšmingą moterų nuvertinimą. Jos iš esmės neįtraukiamos į bendruomenės veiklą.

Tuomet bendruomenės organizavimas orientavosi į romiečių šeimą, kurios galva yra šeimos tėvas, o moterys nustumiamos į antrą eilę. Tuo pat metu jie norėjo kovoti su klaidinančiais mokymais, nes buvo manoma, kad moterys, kurios retais atvejais vadovaudavo ir namų bendruomenėms, buvo ypač pasiduodančios klaidingiems mokymams.

Tylėjimo įsakymas moterims

Yra gana keista, kad ankstesnis liudijimas apie kritiką dėl moterų veiklos bendruomenėje randamas 1 Kor 14, 33b-36. Ši ištrauka, kurioje reikalaujama, kad moterys bažnyčioje tylėtų, t. y. neturėtų padėti formuoti bendruomenės gyvenimo, akivaizdžiai prieštarauja 1 Kor 11, 5 teiginiams. Dauguma Naujojo Testamento tyrinėtojų sutinka, kad ši ištrauka yra vėlesnis įterpimas. Tai panašu į poziciją, pateiktą 1 Tim 2, 11-15, vėlyvosios Pauliaus mokyklos dokumente. Įsakymas tylėti moterims 1 Tim 2, 11-15 panašus į 1 Kor 14, 34,35 ir iš dalies perima motyvus iš 1 Kor 11, 7-12.

Apskritai 1 Tim 2, 11–15 tekstui būdinga tai, kad moterų atžvilgiu naudojamas gana griežtas tonas: „Moteris tesimoko tyliai, su tikru nuolankumu. Aš neleidžiu, kad moteris mokytų nei kad vadovautų vyrui, – ji tesilaiko tyliai. Juk pirmas buvo sukurtas Adomas, o paskui – Ieva. Be to, Adomas nesidavė suvedžiojamas, o moteris buvo apgauta ir nupuolė. Bet ji bus išganyta, gimdydama vaikus, – jos bus išganytos, jeigu išlaikys tikėjimą, meilę ir šventumą bei santūrumą.“

Moteris dėl nuorodos apie Ievą, kuri laikoma pirmąja nusidėjėle, pašalinama iš daugelio bendruomenės veiklų.

Jai neleidžiama kelti klausimų apie tikėjimą bendruomenės susirinkimuose. Moterys turi būti mokomos tikėjimo už bendruomenės ribų. Be to, bevaikė moteris yra diskriminuojama. Moteris taip pat turi užtikrinti, kad bet kuris vaikas nenusigręžtų nuo krikščioniškojo tikėjimo. Jei taip atsitiktų, kultų abejonių dėl jos išganymo. Moterims draudžiama viešai skelbti Evangeliją. Vyras yra mokytojas, moteris yra mokinė ir priėmėja.

Tačiau atidesnis 1 Tim 2, 11-15 ir 1 Kor 11, 2-16 skyrių (moterys ir vyrai pamaldose) palyginimas atkreipia dėmesį į du esminius skirtumus: pirma, 1 Kor 11 apaštalas Paulius neargumentuoja pasakojimu apie levos sugundymą, antra vertus, jis neverčia moters tylėti bendruomenėje (kaip buvo perspėjama vėlesnėje Pauliaus mokykloje pagal 1 Tim 2, 12).

Ar leva atneša nuodėmę į pasaulį?

Remdamasis apaštalo Pauliaus autoritetu, 1 Tim autorius pozicionuoja: „Aš neleidžiu, kad moteris mokytų nei kad vadovautų vyrui, – ji tesilaiko tyliai. Juk pirmas buvo sukurtas Adomas, o paskui – Ieva.“ Nuoroda į antrąjį pasakojimą apie Kūrimą (Pradžios 2, 4b-25), į Adomą ir Ievą, sutvirtina moters pavaldumą vyrui kaip nekintamos kūrimo tvarkos išraišką.

Nors Paulius tik užsimena apie antrąjį pasakojimą apie Kūrimą 1 Kor 11, 8.9, čia jau aiškiai kalbama įvardijant vardus „Adomas“ ir „Ieva“. Visų pirma pavaldumo santykį pagrindžia tuo, kad pirmiausia buvo sukurtas vyras, o paskui moteris. Toliau pateiktas argumentas rodo, kad laiško autorius yra gana nutolęs nuo Pauliaus mąstymo, kaip paaiškėja Adomo-Kristaus-tipologijoje apie laišką romiečiams: „Be to, Adomas nesidavė suvedžiojamas, o moteris buvo apgauta ir nupuolė“ (1 Tim 2, 14). Autorius imasi vėlyvosios žydų tradicijos aiškinti nuopuolį, kai visa kaltė dėl dieviškojo įsakymo pažeidimo buvo suversta moteriai.

Pauliaus pozicija labai skiriasi: „Todėl kaip per vieną žmogų nuodėmė įėjo į pasaulį, o per nuodėmę mirtis, taip mirtis prasiskverbė į visus žmones, nes visi nusidėjo“ (Rom 5, 12). Pauliui Adomas yra žmogus, išpainiojęs į nuodėmę ir mirtį apskritai, lytis nesvarbi.

IŠVADA: Naujojo Testamento liudijimas nėra vienareikšmis. Yra teiginių, rodančių intensyvų moterų dalyvavimą misijinėje veikloje, bendruomenės gyvenime ir pamaldų įvykiuose. Kita vertus, egzistuoja pirmojo amžiaus pabaigos liudijimų, kuriuose moterims draudžiama aktyviai dalyvauti bendruomenės gyvenime. Dalyvauti misijinėje veikloje ir pamaldose tampa neįmanoma. Todėl iš šių skirtingų Naujojo Testamento pranešimų negalima išvesti vienareikšmių dabarties normų. Atitinkamai krašto apaštalų susirinkimas 2021 metų rudenį nusprendė: „Atskiri neigiami teiginiai Naujojo Testamento laiškuose apie aktyvų moterų dalyvavimą pamaldose ir bendruomenėje negali būti pakankamas pateisinimas, eliminuoti moteris iš tarnystės. Vadinasi, apaštalatas, turintis mokymo įgaliojimą ir kuriam pavesta nustatyti bendruomenės tvarką, turi priimti sprendimą.

Senojo Testamento pasakojimai apie Kūrimą liudija vyro ir moters lygybę bei vienodą orumą. Vis dėlto kai kurie apaštalų laišškai išvelgia skirtumus. Tai ne vienintelė priežastis, kodėl kyla klausimas: ką Jėzus Kristus apie tai sako? Apie tai bus kalbama kitoje šio mokomojo straipsnio dalyje.

Leidykla

Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Ciurichas/Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Noi-Izenburgas/Vokietija

Redaktorius: Simon Heiniger

Vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider filmuojant pranešimą apie moterų ordinavimą

Nuotrauka: Andreas Rother

Moterų ordinavimas – mokymo apžvalga

2022-ieji pateks į Naujosios apaštalu bažnyčios istorijos knygas. Pirmą kartą bažnyčia doktriniškai atsakė į 160 metų senumo klausimą. Tai įsigalios nuo 2023 metų – galimybė ordinuoti moteris.

Tradiciškai Naujoji apaštalu bažnyčia iš principo skiria tik vyrus į diakono, kunigo ar apaštalo tarnystes. Išimtis įvyko XX amžiaus pirmoje pusėje, kai buvo paskirtos diakonės. Tačiau nei vyrų, nei moterų skyrimas į tarnystę nebuvo pakankamai pagrįstas doktriniškai.

Dirbant prie katekizmo pamažu reikėjo atsakyti į šį klausimą. Nes bažnyčia ėmėsi peržiūrėti, konkretizuoti ir atnaujinti visą savo mokymą. Dėl laiko trūkumo iki katekizmo publikacijos 2012 metais buvo galima išsamiai išsiaiškinti tik bažnyčios ir sakramentų suvokimą. Tarnystės suvokimas liko neišsiaiškintas.

Esmė trumpais bruožais

Tarnystės sąvoka buvo formuluojama nuo 2014 metų – plačiąja prasme. Reikėjo išsiaiškinti

- Pirmą: kas yra tarnystė?
- Antra: kaip veikia tarnystė?
- Ir tik tada: kas gali nešti tarnystę?

Rezultatai buvo pateikti raštiškai: vyriausiasis apaštalas pateikė informaciją apie tarpinius rezultatus 2017 metais. O 2019 metais per Sekminės įsigaliojo tarnystės ir vadovavimo funkcijų atskyrimas.

Biblija po papildinamuoju stiklu

Po „kas“ ir „kaip“ sekė diskusijos apie tai, „kas gali nešti tarnystę“. Tai galima išsiaiškinti tik tinkamai įvertinus Bibliją. Iš esmės čia iškilo trys klausimai:

- Ką sako Dievas?
- Ką sako Jėzus Kristus?
- Ką sako apaštalų laišakai?

Dievo valią aiškiai parodo pasakojimas apie kūrimą: jis sukūrė vyrą ir moterį vienodai pagal savo paveikslą – su ta pačia verte, tuo pačiu orumu ir ta pačia atsakomybe formuoti gyvenimą.

Su Jėzumi Kristumi padėtis neaiški: jis nieko apie tai nesakė. Jo veiksmai dviprasmiški. Viena vertus, jis su moterimis elgėsi geriau nei tuo metu buvo įprasta. Kita vertus, jis pašaukė tik vyrus būti apaštalais. Kiekvienas, kuris tai laiko pavyzdžiu, turėtų sekti jį, skirdamas tik žydus į tarnystę.

Apaštalų laiškuose tai tampa prieštaringa: kartais moteris per pamaldas turi kalbėti pranašiška, kartais – tylėti. Atsisakymas pateisinamas tuo, kad Ieva atnešė į pasaulį nuodėmę, o kituose laiškuose čia įžvelgiama Adomo kaltė.

Sprendimas visiems

Kur slypi esmė? Geroji Dievo kūrimo pusė numato vyrų ir moterų lygybę. Viskas, kas Jėzaus pavyzdžiu ar apaštalų laiškuose prieštarauja, nors tik galbūt prieštarauja, negali atitikti Kūrėjo valios.

Taigi, apaštalų tarnystė turi priimti sprendimą dėl bažnyčios ateities. Ar jiems leidžiama tai daryti? Tikrai taip: nes pats Jėzus Kristus suteikė apaštalams įgaliojimą, „atrišti ir surišti“, t. y. paskelbti taisykles privalomomis.

Pavyzdžiui, 2022 metų birželį krašto apaštalų susirinkimas, pasikonsultavęs su visais apaštalais, nusprendė, „kad moterims gali būti patikėtas tarnystės įgaliojimas.“ Žinoma: „su tuo susijęs tarnystės pavedimas gali būti suteiktas tik ten, kur tai priima visuomenė ir bendruomenė.“ Nes į kultūrinius aspektus būtina atsižvelgti ne tik analizuojant biblijinę praeitį, bet ir dabarties realijas.

Biblijos moterys

Moterys iš Nigerijos, besivadovaujančios šūkiu „Teach me to teach“ (išmokyk mane mokytį), susirinko į dviejų dienų renginį, skirtą tik joms. Pasipuošusios tradiciniais drabužiais su bažnytiniais logotipais ir specialiai šiam renginiui sukurtais marškinėliais, moterys balandžio 9–10 dienomis patyrė vieną išgyvenimą: bendrystę. Seminarų, praktinių užsiėmimų ir sveikatos paskaitų metu jos sužinojo daug dalykų, kuriuos galės perduoti savo bendruomenei. Per pertraukas buvo daug giedama. Apaštalas Oscar Kabanga Nwanza laikė Verbų sekmadienio pamaldas renginio uždarymui. Savo pamoksle jis paminėjo tris ypatingas moteris iš Biblijos: Deborą, Esterą ir Mariją Magdalietę.

Nuotraukos: Nigerijos NAB

Kairėje: virš 3000 tikinčiųjų dalyvavo pamaldose.
Apačioje: krašto apaštalas Mark Woll pamokslo metu

Penki pavojai ir kaip malda padeda

Tikinčiojo laukia nuostabi ateitis su Dievu. Bet pirmiausia jis turi ten patekti. Tačiau pakeliui tyko pavojai. Kokie – parodo Jėzus Kristus. Ir jis taip pat žino priešnuodį, – iš vyriausiojo apaštalo pamaldų.

„Svarbu, kad susirinktume kartu melstis, juk žinome, kad jei susirinksime Jėzaus Kristaus vardu ir melsimės jo vardu, Dievas visada mus išgirs.“ Šiais žodžiais vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider pradėjo gegužės 8-osios pamaldas Madange (Papua Naujoji Gvinėja).

Dievas yra aukščiau laiko

„Kaip žmonės, mes tikrai nežinome ateities“, – pripažino vyriausiasis apaštalas Schneider. Yra orų prognozės arba specialistai, galintys, pavyzdžiui, numatyti rinkimų rezultatus šalyje. Tačiau tai tik prognozės, kurios gali išsipildyti arba neišsipildyti. O Dievas žino ateitį, nes ji kaip ir praeitis bei dabartis, jam yra dabartyje. „Kalbėdamas apie ateitį jis neprognozuoja, kas tikriausiai nutiks, o įvardija realybę, kuri jam jau yra“, – aiškino vyriausiasis apaštalas Schneider.

Dievas žmonėms atskleidžia ateitį: „Bent jau svarbiausią ateities dalį, savo išganymo planą.“ O dėl kitų dalykų reikia pasitikėti Dievu. Jis neatskleidžia, kada Jėzus vėl ateis. „Ne, Dievas mums kalba tik apie išganymo planą ir apie tai, ką turime daryti ir žinoti, kad būtume išgelbėti.“

Pavojai

Yra tam tikra rizika kelyje į Dievo pažadėtąją ateitį. „O Jėzus, kuris viską žino, mus perspėja.“

Pavojus, kad žemiški turtai bus pernelyg sureikšminami: Jėzus perspėja žmones: „Būkite atsargūs, rizikuojate prarasti išganymą, jei žemiškasis gyvenimas jums taps per daug svarbus.“ Netikrųjų pranašų pavojus: „Šiandien daugelis pateikia Evangeliją kaip receptą, kad būtum sėkmingas gyvenime“, – perspėjo vyriausiasis apaštalas apie netikrus

Vyriausiasis apaštalas Schneider ir krašto apaštalas Peter Schulte su Papua Naujosios Gvinėjos tarnybos broliais

pranašus. Pavojus užsiliūliuoti klaidingame saugumo jausme: kartais pervertinama asmeninė galia, o piktojo galia – nuvertinama. „Suvokite pagundos galią.“ Pavojus užmigti: „Būkite atsargūs, nes Kristus sugrįš kaip tik tada, kai to nesitikėsite.“ Kai kurie nusiteikę laukti ilgai, kiti sako: „Jei pažvelgi į bažnyčią, tai Jėzus Kristus dar negali ateiti.“ Tuomet iškyla rizika, būti nepasirengusiems jo sugrįžimui. Susiskaldymo pavojus: krikščionims reikia vieniems kitų, kad galėtų išlikti ištikimi iki išganymo. „Jie gali atsispirti pagundai tik tuomet, kai yra vieningi.“

Malda padeda

Jėzus kalba tikintiesiems, kaip elgtis iškilus pavojams: „Kad išvengtumėte visų šių pavojų, kad būtumėte pakankamai stiprūs, melskitės.“

Ir būtent per šlovinimą bei garbinimą: „Kad nesikoncentruotume per daug į žemiškus dalykus, turime liaupsinti Dievą, Jėzų Kristų ir jo šlovę“, – pabrėžė bažnyčios vadovas. Tada jūs suvoksime Dievo meilę. „Kai žinome, kokia didelė jo meilė, tai ir mes jį mylime. – Kai suvokiame jo šlovę, atpažįstame, kad nėra nieko svarbiau už Dievo šlovę. Trokštame ten patekti!“ Prašykime jo Žodžio: norint atsispirti netikriems pranašams, galima melsti Dievo: „Suteik mums tikrąjį Dievo Žodį, gyvenimo Žodį. Tuomet prašykime malonės: „Žinau, kad negaliu nusipelniti išganymo. Man reikia tavo malonės“, – taip meldžiasi nuolankus tikintysis, suvokiantis, kad turi vengti netikro saugumo. Prašykime jo sugrįžimo: „Kadangi

mylime Kristų, meldžiamės, kaip sako Biblija, dieną ir naktį: ateik, Jėzau, trokštame būti pas tave“, – priminė vyriausiasis apaštalas. Ir prašykime vienybės: tas, kuris yra izoliuotas, negali būti išgelbėtas. Taigi, malda skamba taip: „Prašau, padėk mums likti kartu Kristuje. Juk turime būti kartu Kristuje, kad būtume išgelbėti.“

„Į perspėjimus žiūrėkime rimtai ir atitinkamai elkimės“, – toks buvo baigiamasis vyriausiojo apaštalo kreipimasis.

ESMINĖS MINTYS

Luko 21,36:

Todėl visą laiką budėkite ir melskitės, kad pajėgtumėte išvengti visų būsimųjų nelaimių ir atsilaikyti Žmogaus Sūnaus akivaizdoje.

Dievas mums atskleidžia tolesnę savo išganymo plano eigą. Jis mums sako, ką turime žinoti ir daryti, kad būtume išgelbėti. Nuolat meldžiamės, kad išvengtume pavojų, kurie gali kelti grėsmę mūsų išganymui.

Ansamblis „Gaida“ po koncerto Šiauliuose
Koncertas Klaipėdos bendruomenėje

Advento koncertai bendruomenėse

Pirmąjį Advento sekmadienį, lapkričio 27 d. Šiaulių NAB bendruomenėje pamaldas laikė vyskupas A. Strelčiūnas Žodžiu iš Šventojo Rašto: „Pakelkite savo sąramas, vartai! Plačiai atsidarykite, amžinosios durys, kad įžengtų Garbės Karalius! Kas gi tas Garbės Karalius? Tai Viešpats, stiprus ir narsus, Viešpats, galingas mūsųje“ (Ps 24, 7-8).

Po pamaldų bendruomenei koncertavo Šiaulių Parkinsono draugijos ansamblis „Gaida“ (vadovas J. Gavenauskas) ir sveikinimo žodį tarė Z. Vaidilienė, Šiaulių Parkinsono draugijos asociacijos vadovė. Klaipėdos NAB bendruomenėje gruodžio 18 d. pamaldas laikė krašto vyresnysis A. Andrijanov Žodžiu iš Šventojo Rašto:

„Kryžtauk ir džiaukis, Ziono dukra! Juk štai ateinu gyventi su tavimi, – tai Viešpaties Žodis“ (Zch 2, 14).

Po pamaldų bendruomenė ir svečiai klausėsi koncerto „Tegul muzikos garsai apšviečia širdis Kalėdų dvasia“, kurį, tęsdami ilgametę tradiciją, dovanojo Klaipėdos J. Kačinsko muzikos mokyklos mokinių ir mokytojų kolektyvai bei solistai, dalyvaujantys integruotame edukaciniame projekte „Muzika visiems“.

Tarnybos broliai seminare Kaune

Tarnybos brolių seminaras

Lietuvos NAB bendruomenių tarnybos broliai sausio 21 d. susirinko Kauno bažnyčioje. Apaštalas F.-W. Otten rekomendavo pasidomėti ir susipažinti su naujovėmis mūsų bažnyčios veikloje. Vyskupas A. Strelčiūnas pravedė seminarą tema „Tarnystės suvokimas“. Kartu su kunigais ir diakonais seminare dalyvavo krašto vyresnysis A. Andrijanov ir krašto evangelistas D. Ezerkis. Susitikime aptarti ir kiti klausimai.

I Šilutės NAB bendruomenei – 120

Vyskupas A. Strelčiūnas
Šilutės miesto meras V. Laurinaitis
ir A. Nausėda

Pirmosios Naujosios apaštalų bažnyčios bendruomenės dabartinės Lietuvos teritorijoje pradėjo formuotis XIX a. pabaigoje – XX a. pradžioje. Seniausia iš jų yra Šilutės parapija, įsteigta 1902 m., padedant 1898 m. įsteigta Tilžės parapijai. Steigimo metu parapijoje buvo apie 150 tikinčiųjų, iki 1934 m. ji išaugo iki 250 tikinčiųjų, turėjo savo maldos namus. Pamaldos šioje bažnyčioje vyko iki 1944 m.

Pirmosios nepriklausomybės laikotarpiu Naujoji apaštalų bažnyčia Lietuvoje veikė ir turėjo 9 bendruomenes. Po nepriklausomybės atkūrimo 1990 m. prasideda NAB veiklos ir bendruomenių atkūrimas Lietuvoje.

Lapkričio 20 d. Šilutės NAB tikintieji ir svečiai iškilmingomis pamaldomis paminėjo bendruomenės įkūrimo 120 metų sukaktį.

Pamaldas laikė vyskupas Artūras Strelčiūnas Žodžiu iš Šventojo Rašto: „Todėl aukite malone ir mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus pažinimu. Jam šlovė dabar ir iki amžinybės dienos! Amen“ (2 Pt 3, 18). Po maldos vyskupas kalbėjo apie pirmuosius mūsų bažnyčios tikinčiuosius, jų šeimas ir likimus, pasidalino prisiminimais, kaip netikėtai Vokietijoje

jo močiutė sutiko jaunystės laikų buvusius kaimynus ir draugus, mūsų bažnyčios tikinčiuosius. Pamoksle vyskupas daug dėmesio skyrė tikinčiųjų bendruomenei, klausdamas „ar yra dar meilė tarp brolių ir seserų“.

Prie altoriaus patarnavo krašto vyresnysis A. Andrijanov ir Šilutės NAB bendruomenės vadovas kunigas Darius Balodis.

Po pamaldų NAB bendruomenę pasveikino Šilutės miesto meras Vytautas Laurinaitis ir padovanojo sieninį laikrodį. Sveikinimo žodį tarė Alfredas Nausėda, buvęs Seimo narys, ilgametis mūsų bažnyčios bičiulis. Tautodailininkė Vita Mataitienė padovanojo išaustą tautinę juostą.

Koncertu pradžiugino Šilutės vaikų meno mokyklos auklėtiniai.

V. Mataitienė įteikia juostą
Koncerto akimirkos

Apžvalga

02.07.2023	Kabinda (Angola)
09.07.2023	bus patikslinta, kuriame mieste (Suomija)
16.07.2023	Kinšasa (Kongo Demokratinė Respublika)
18.07.2023	Idiofa (Kongo Demokratinė Respublika)
23.07.2023	Kananga (Kongo Demokratinė Respublika)
30.07.2023	Sarbrukenas (Vokietija)
06.08.2023	Pertas (Australija)
09.08.2023	Adelaidė (Australija)
11.08.2023	Tama (Japonija)
13.08.2023	Čunčonas (Pietų Korėja)
17.09.2023	Bernas-Ostermundigenas (Šveicarija)
24.09.2023	Eris (JAV)

New Apostolic Church
International

